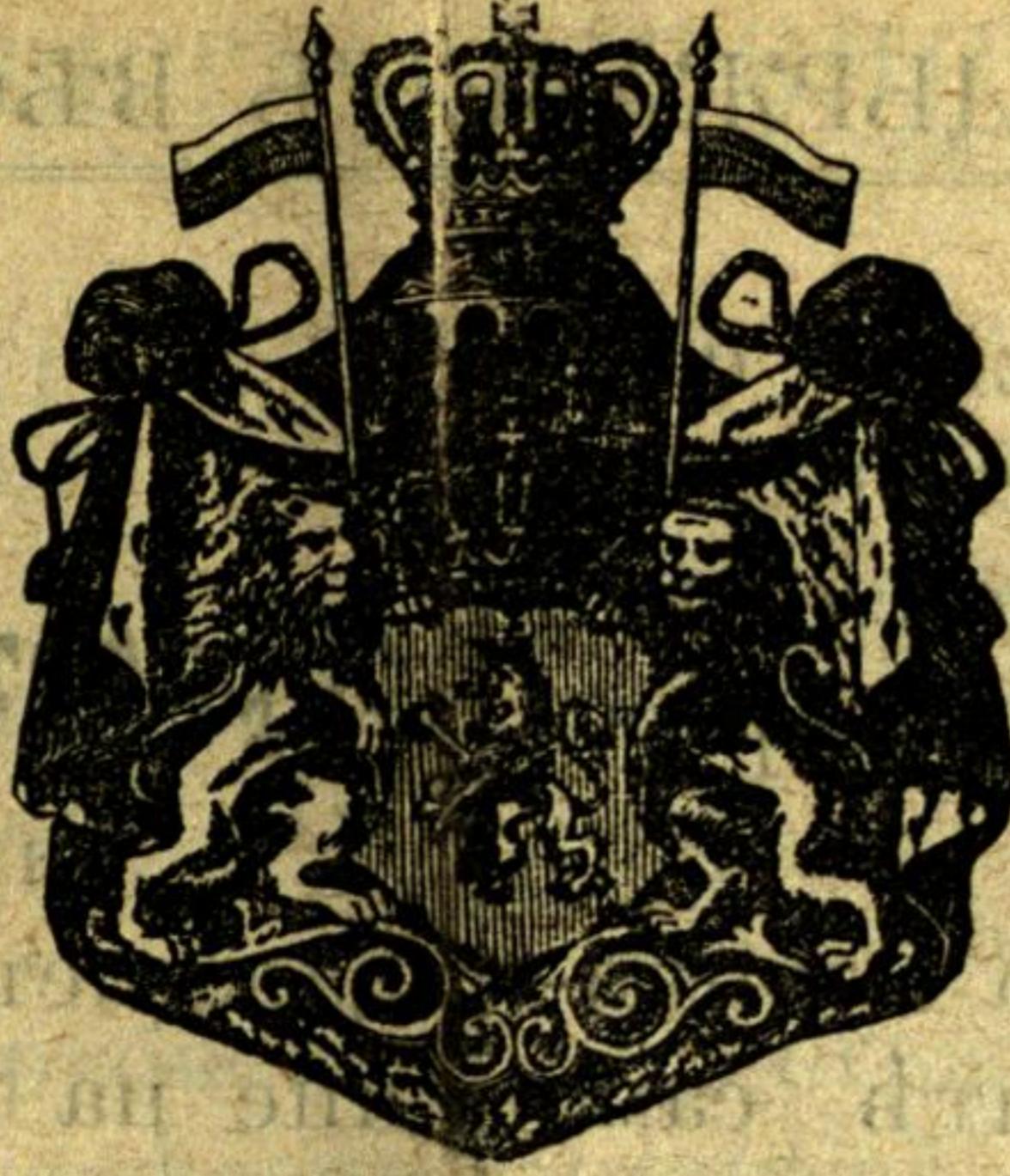

ДЪРЖАВЕНЬ

ВѢСТИКъ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКъ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКъ“
за въ Княжеството е 16 л. за повъръщане съ прибавление на пощенските разноски.

ГОД. V.

СОФИЯ, четвъртъкъ

3 мартъ 1883 год.

БРОЙ 24.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИКъ се испраща до Администрацията му.

ОФФИЦИАЛЕНЪ АПЪЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

No 191.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля,
Князъ на България.

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдявамъ следующий Законъ за преобразование десетъка въ даждие отъ пари.

II. Заповѣдваме, щото настоящий законъ да се облече съ държавния печатъ и обнародва въ „Държавенъ ВѢСТИКъ.“

III. Нашия Министър на Финанситѣ се натоварва съ испълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица, въ София, на 13 февруари 1883 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподпись:

Министър на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Законъ

за

ПРЕОБРАЗОВАНИЕ ДЕСЕТЪКА ВЪ ДАЖДИЕ ОТЪ ПАРИ.

Чл. 1. Десетъка въ натура за напредъ се унищожава. Той се замѣнява съ даждие въ пари.

Чл. 2. Суммата, която ще плаща всѣко село или всѣка община намѣсто десетъка, е опредѣлена споредъ окладитѣ направени въ 1882 год., като се е взело срѣднътото число отъ стойността на десетъка презъ 1879, 1880 и 1881 г.

Забѣлѣжка. Само десетъка на лозята не влизи въ тази сумма, той се събира отдельно, съгласно закона за лозята.

Чл. 3. Наложенната на всѣко село сумма се распредѣля върху жителите земедѣлци отъ общинското управление и шестъ отъ добритѣ и честнитѣ земедѣлци, които земедѣлцитѣ избиратъ изпомежду си.

Забѣлѣжка. Кметоветѣ на ония общини, въ землището на които жителите отъ съсѣдни общини иматъ разработени земи (парилендете), сѫ дължни да извѣстятъ 8 (осемъ) дене по преди общинското управление на съсѣднитѣ си общини за денътъ на избирането членоветѣ за казанната комисия. Общинските управления на тия съсѣдни общини сѫ дължни да обнародватъ немедленно тоя извѣстие, но тѣ ако не направятъ това, членоветѣ на комисията се избиратъ и безъ присѫтствието на притѣжалитѣ отъ съсѣднитѣ общини.

При распределението взима се въ внимание количеството и видътъ както на съидбитѣ тѣ и на предполагаемите произведения на всѣки земедѣлецъ презъ текущата година.

Чл. 4. Дълга на всѣки жителъ се записва въ особена поименна вѣдомостъ, формата на която се дава отъ Мини-

стерството на Финанситѣ и която се съставя въ самата община.

Забѣлѣжка. Вѣдомостта се съставлява отъ селски писарь по указанията на общинското управление съвместно съ поменжитѣ въ чл. 3 лица.

Тя съдѣржа въ особени членове, но подъ №. по редъ:

- името, презимето и мѣстожителството на даноплатците, и
- длѣжимата отъ всѣки даноплатецъ сумма, както е тя определена отъ общинското управление.

Чл. 5. Вѣдомостта, слѣдъ пълното си съставяне, остава открита за всѣки даноплатецъ въ продължение на 15 дни, презъ което време всѣкий може да направи своите забѣлѣжки предъ общинското управление. Ако отъ тѣзи забѣлѣжки излѣзватъ нѣкакви измѣнения въ расхврълянието, тѣзи измѣнения се забѣлѣжватъ въ предвиденитѣ за това рубрики на вѣдомостта „намалено, увеличено“.

Забѣлѣжка. Ако между общинското управление, съставено съгласно чл. 3 и между единого или нѣколко отъ даноплатците не е могло да се достигне на мѣстото до едно съглашение, тогава въпроса се подлага на разрешение въ окрежний съвѣтъ, който съвместно съ окрежния управител и финансия секретаръ немедлено дава край на разногласието съ едно справедливо рѣшене.

Чл. 6. Всѣки земедѣлецъ плаща припадающата сумма за десетъка въ онова село, въ землището на което се намира нивата, ливадата или градината му.

Чл. 7. Поименната вѣдомостъ се испраща отъ общинското управление до окрежний съвѣтъ въ два екземпляра подписани и подпечатани отъ общинското управление, отъ които, слѣдъ провѣряване, единия се подписва отъ окрежния съвѣтъ, окрежниятѣ управител и финансия секретаръ и се праща назадъ въ общината за рѣководство по събирането на данъкътъ, а другиятъ се задържа въ съвѣта за всѣкакви справки по въпроса за десетъка.

Чл. 8. Пълното и окончателното съставяне на вѣдомосттѣ и утвърдението имъ трѣбва да се свършатъ най-късно до края на септемврий.

Чл. 9. Длѣжимите за десетъка пари за всѣка година ще се исплащатъ на четери пъти: въ септемврий, октомврий, ноемврий и декемврий.

Платежите ще ставатъ по четвърть въ всѣкий отъ горѣзначените мѣсесеца, тѣй що исплащанието на цѣлия десетъка да се свърши до края на годината.

Забѣлѣжка. Даноплатците сѫ свободни да си платятъ дълга и на веднажъ и на по много и на по дребни части, нѣ всѣкога не по късно отъ определенитѣ отъ закона срокове.

Чл. 10. Съ неисправните даноплатци правителството постъпва по установленний за неплащанье на другите държавни даждия редъ.

Чл. 11. Въ случай, когато буря, огньъ, градъ или наводнения на цѣло или отъ части унищожатъ съидбитѣ на земедѣлцитѣ, тѣзи послѣднитѣ иматъ право да искаятъ намаление на даждиято си за десетъка съразмѣрно съ претърпенитѣ отъ тѣхъ загуби.

Чл. 12. Заявления отъ таквози естество се подаватъ на окрежниятѣ управител, а се решаватъ въ окрежниятѣ съвѣтъ въ присѫтствието на Финансия секретаръ и на кмета отъ общината.

Чл. 13. Размѣра на намаляванието се опредѣля всѣкога отъ окрежниятѣ съвѣтъ въз основание на акта за нещастието и за количеството на загубитѣ отъ туй неща-

стие, съставенъ отъ самата община, още въ важни случаи, и на акта на дознанието, което става на мястото отъ финансовия секретаръ или неговия помощникъ, отъ единъ членъ на окръжния съветъ и отъ двама незainteresованни въ дѣлото земедѣлци-експерти.

Чл. 14. Намалението се рѣшава съ нарочито мотивирано постановление, но се внася въ вѣдомостите само слѣдъ утвърждение отъ Министра на Финансите, на усмотрѣнието на когото се поднася отъ окръжния управителъ.

Чл. 15. Ако поврѣдите сѫ отъ естество да се поправятъ или смалятъ съ истечението на нѣколко врѣме, проплѣката за загубите трѣбва да става въ таквози врѣме, когато тѣзи загуби ще могатъ точно да се опредѣлятъ.

Чл. 16. Окръжний съветъ опредѣля само общата цифра на намаляванието, което трѣбва да се направи на селото.

Чл. 17. Събирането и висането на даждието на десятъка въ Държавните ковчежничества става по установеніи за другите даждия редъ.

Чл. 18. Селата, жителите на които презъ врѣмето на войната сѫ били избѣгали въ странство или сѫ били распредѣлени по разни села, вслѣдствие на което земите имъ сѫ останали неразработени презъ 1879, 1880 и 1881 год., а послѣ това врѣме се възврнали на жилищата си или же се населили отъ преселенци и разработили земите, то за такива села се предоставя право на окръжните съвети, да съствятъ нови оклади споредъ дадените имъ инструкции отъ Министерството на Финансите.

Тоже се предоставя право на окръжните съвети да поправятъ окладите за изселените села, на които земите сѫ останали безъ стопани и неразработени.

Забѣлѣжка. Предоставя се право на окръжните съвети да поправятъ окладите на тия общини, въ окладите на които е влѣзълъ поземелниятъ налогъ на лозата за 1879 год. и да ги поднесатъ на утвърждение на Министерството на Финансите чрезъ окръжния управителъ. Обаче общините, които не заявятъ въ растояние три мѣсека отъ денътъ обнародванието настоящий законъ, загубватъ си правото.

Чл. 19. Съставените оклади се съобщаватъ на всѣко село отдалено и въ растояние на 20 дни всѣка община си прави своите забѣлѣжки и писмено ги съобщава на окръжния съветъ.

Чл. 20. Окръжните съвети въ присѫтствието на окръжния управителъ и финансий секретаръ, разглѣдватъ, рѣшаватъ и постановяватъ върху получените бѣлѣжки въ означените въ чл. 19 общини и съставятъ вѣдомостъ съгласно съ постановеното рѣшеніе, която испрашватъ на утвърждение въ Министерството на Финансите като я приджурятъ съ преписъ отъ постановлението и отъ бѣлѣжките на общините.

Чл. 21. Ако общинското управление въ растояние на 20 дни не представи въ окръжните съвети никакви забѣлѣжки, това ще се счита като съгласие върху суммата, която селото трѣбва да плати.

Тая сумма се счита вече като окончателно опредѣлена безъ всѣкакви други формалности, освѣнъ утвърдяванието отъ Министра на Финансите.

Чл. 22. Настоящий законъ влязя въ сила веднага слѣдъ обнародванието му и отмѣнява всички по прѣжни по тая часть закони.

УКАЗЪ

No. 102.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующий

Законъ

за
обработването на мака и добиването отъ него афинъ.

Чл. 1. Посѣтите съ макъ ниви се освобождаватъ отъ даждието по земеленъ налогъ (вместо десятъка въ растояние на десетъ години, сирѣчъ) отъ 1 януари 1883 до 31 декември 1892 година.

Чл. 2. Маковото сѣме, което се виси въ Княжеството за посѣване ниви, се освобождава отъ всичките митарственни налози презъ цѣлото горѣказано растояние.

Чл. 3. Освобождава се отъ всичките митарственни налози презъ сѫщото растояние и добития въ Княжеството афинъ отъ мястенъ макъ при неговото изнасяне вънъ отъ границата.

Чл. 4. Ползоватъ се отъ тия льготи ония производители, които докажатъ, че стоката имъ е мястно произведение, чрезъ свидѣтелство отъ общинското управление на онай общини, въ района на която е работенъ мака и афона, подтвърдено отъ мястния бирникъ и окръжния управителъ.

Чл. 5. Производителятъ или търгуващия съ афинъ, който въ казанното растояние би получилъ за такова Българско произведение първа награда въ нѣкое изложение, ще се възнаграждава отъ съкровището съ една премия отъ пять хиляди лева.

II. Заповѣдваме що настоящий законъ да се облече съ Държавния печать и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Нашътъ Министъ на Финансите се натоварва съ исполнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София, на 13 февруари 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на **НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:**

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

No. 103.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Прогласяваме:

I. Народно Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующий

Законъ

за
лозята и спиритни питиета.

Чл. 1. Притежатели на лозя плащатъ поземелно даждие за всѣки новъ дюлюмъ (1000 квад. мет.) по 2 лева.

Чл. 2. На това даждие сѫ подчинени ония лозя, които сѫ навършили третата си година, и ония, които се работатъ и даватъ произведения.

Чл. 3. Напуснатите прѣди три години лозя (келемле, марашъ) отъ издаванието настоящий законъ се освобождаватъ отъ поземеленъ налогъ; тѣхните притежатели обаче сѫ дължни въ растояние на тригодини (отъ издаванието този законъ) да ги искоренятъ или подновятъ.

Лозя, които се напуснатъ слѣдъ издаванието на този законъ се облагатъ въ растояние на три години съ по единъ левъ поземеленъ налогъ; слѣдъ истичанието на този срокъ обаче тѣхните притежатели или ги искореняватъ или ги подновяватъ (разработватъ на ново).

Чл. 4. При изнасянието вънъ отъ границата на княжеството гроздието, вината и спиритните питиета сѫ свободни отъ всѣко даждие.

Чл. 5. Произведенето на спиритни питиета, отъ каквато материя и да би било, е подчинено на една такса називаема право за фабрикация 10% отъ стойността на про-

изведеннието; тия 10% се опредѣлятъ отъ Министерството на Финансите на основание добититъ отъ окръжните Съвѣти свѣдѣния.

Чл. 6. Тая такса ще се налага при произвеждането на пitiето, съгласно съ правилника, който Финансовото Министерство ще издаде.

Чл. 7. На ежедневна такса сѫ подчинени и спиртоветъ, които сѫ преварявани съ асанонъ и пр. или сѫ размѣсени съ разни есенции, когато се употребляватъ за произвеждане спиртнитъ пitiета.

Чл. 8. Правото на фабрикация да се замѣсти съ постоянно годишнъ абонаментъ въ размѣръ по 1 левъ на единъ новъ дюлюмъ, за ония производители, които пожелаятъ да се избавятъ отъ постоянната контрола на финансовите агенти.

Чл. 9. Убититъ отъ градъ лозя се освобождаватъ отъ горѣкаването даждие (чл. 1) въ размѣръ на загубата.

Тая загуба се констатира отъ надлѣжните административни власти.

II. Заповѣдвамъ що настоящия законъ да се облече съ Държавния печатъ и да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

III. Нашия министъ на Финансите се натоварва съ исполнението на настоящия указъ.

Издадено въ г. София на 19 февруари 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъ на Финансите Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 126.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашия Финансовъ Министъ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 25 февруари подъ №. 3496,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Ст. I. Досегашните длѣжности околийски ковчежници въ градовете: Радомиръ, Самоковъ, Златица, Бѣлградчикъ, Никополъ, Габрово, Елена, Тутраканъ, Османъ-Пазаръ и Балчикъ се унищожаватъ, а вмѣсто тѣхъ да се учредятъ въ сѫщите градове второстепенни околийски ковчежничества съ ежедневни права и дѣлопроизводство, предвидени за окръжните ковчежничества, и съ штата предвиденъ за тѣхъ въ бюджета за 1883 год.

Ст. II. Ковчежниците при тия ковчежничества, дѣто не сѫ по изборъ, даватъ гаранция отъ 35.000 лева.

Ст. III. Исполнението на настоящето постановление възлагамъ на Нашия Финансовъ Министъ.

Издадено въ Нашата Столица София, на 26 февруари 1883 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъ на Финансите Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негоно Височество.

№ 3496.

Господарю!

Въ градовете, дѣто не сѫществуваха окръжни ковчежничества, за улеснение на населението при събираньето на даждията, съ указа на Ваше Височество отъ 17-ий декември 1880 год. подъ № 749, се разреши да се учредятъ длѣжности околийски ковчежници.

Такива до сега има десетъ, а именно: въ Радомиръ, Самоковъ, Златица, Бѣлградчикъ, Никополъ, Габрово, Елена Тутраканъ, Османъ-Пазаръ и Балчикъ, при които за сега

има по единъ писарь и единъ броецъ. Спорѣдъ закона за околийските ковчежници, тия послѣдните не могатъ да произвеждатъ самостоятелно никакъвъ расходъ, а при това щомъ събератъ 15000 лева, тѣ сѫ задължени да ги внасятъ въ окръжното ковчежничество, отъ което зависятъ. Отъ това послѣдното се вижда, че околийските ковчежници сѫ длѣжни еднѣжъ или нѣколко пѫти въ мѣсеца да напушчатъ работата си и да отиватъ да внасятъ събраните сумми; а отъ друга страна, като немогатъ да произвеждатъ самостоятелно расходъ, много отъ правителствените учреждения и лица сѫ принудени при получаване съдѣржанието си, макаръ и да има ковчежници въ града, дѣто тѣ пребиваватъ, да ходятъ ежемѣсечно за получаване съдѣржанието си въ града, дѣто има окръжно ковчежничество. За всичкото това хазната е принудена да исплаща прогонни и суючни, както на ковчежниците, тѣ и на други служащи лица. За олеснение прочее и въ това отношение, и за да не ставатъ подобни разноски за хазната, азъ мисля, че по-добре и цѣлосъобразно ще е, ако сѫществуващата длѣжностъ околийски ковчежници се унищожи и вмѣсто нея се учредятъ околийски ковчежничества отъ II степень, които да произвеждатъ и расходъ по дѣлопроизводство и реда на другите окръжни ковчежничества, като имъ се даде само по единъ контролеръ, за които цѣль Народното Събрание предвидѣ въ бюджета за текущата 1883 год. нужните сумми. Освѣнъ това, въ забѣлѣжката на чл. 12 отъ наставленията за окръжните ковчежничества се изисква, що ковчежници, не по изборъ, може да бѫде онзи, който даде гаранция за 50000 лева, но тѣ като въ тия ново-учрѣждящи се ковчежничества не ще се натрупва голѣмо количество пари, то и гаранцията на ковчежниците при тѣхъ да не бѫде по-голѣма отъ 35000 лева.

Като излагамъ това на Ваше Височество, честь имамъ да ви помоля да благоволите и разрешиште за да се узаконятъ слѣдующите ми предложения: първо, длѣжността околийски ковчежници въ градовете: Радомиръ, Самоковъ, Златица, Бѣлградчикъ, Тутраканъ, Никополъ, Габрово, Елена, Османъ-Пазаръ и Балчикъ да се унищожи, а вмѣсто нея да се учредятъ въ сѫщите градове II степенни околийски ковчежничества съ права и дѣлопроизводство каквото е прието за другите окръжни ковчежничества и съ штата, каквото е предвидѣло за тѣхъ Народното Събрание въ търгодишния бюджетъ; второ, околийските ковчежници при тия ковчежничества, дѣто не сѫ по изборъ, да даватъ гаранция за тридесетъ пять хиляди лева.

Ако Ваше Височество одобрявате тия мои предложения, честь имамъ най смиренно да ви помоля да благоволите и подпишете приложения при това указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София 25 февруари 1883 год.

Подписалъ:

Министъ на Финансите Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 138.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

I. По предложението на Нашия Финансовъ Министъ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 25 февруари подъ №. 3365,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Втората алинея на членъ 128 отъ питейния уставъ да измѣнимъ въ слѣдующия видъ: за основа на реченото распределение се взема търговията и оборота на лицата, които търгуватъ въ питейните заведения, подлежащи на разряденъ патентъ.

II. Да унищожимъ за Бѣлгарските подданици разносния патентъ, предвиденъ въ членъ 4 отъ допълнението на питейния уставъ.

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ на 26 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финансите Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 3365.

Господарю!

Членъ 128 отъ питейния уставъ дава право на общините да определятъ разрядитъ на питейните заведения, като ги задължава за това распределение да иматъ за основа значението на улиците, мястото, пътищата и други подобни. Практиката обаче доказва, че за нашето население този базис е неправеденъ, понеже много питиепродавци иматъ заведенията си въ добри места, но немогатъ да правятъ голѣма търговия, защото располагатъ съ малки капитали. За това тѣзи питиепродавци плащатъ патентно право несъразмѣрно съ оборота, който правятъ. Вследствие на тази несъразмѣрност постоянно ставатъ оплаквания противъ разрядитъ на питейните заведения, които оплаквания постѫпиха и въ първата сесия на третото обикновено Народно Събрание. Събранието уважи просбата на питиепродавците и даде мнѣнне да се измѣни тази частъ на 128 членъ отъ питейния уставъ въ смисъль — при распределението разрядитъ да се има предъ видъ неположението и значението на питейните заведения, а силата (капитала) на лицата, които търгуватъ съ тѣхъ.

Оплакванията въ послѣдното Народно Събрание постѫпиха и противъ разносния патентъ, предвиденъ въ членъ 4 на допълнението къмъ питейния уставъ, утвърдено съ указъ отъ 4 августъ 1879 г., подъ №. 63. Поголѣматата частъ отъ населението се занимава съ лозарство и прави търговия съ вино, а за испродаивание на събранието и купено вино, то е принудено да го разнася по градовете и селата, за които продажба горѣприведения членъ го задължава, ако има купено вино, да се снабди съ разносенъ патентъ отъ 350 лева въ годината. Такава една сума всѣко лице неможе исплати, едно защото не располага съ толко готови пари и друго, защото нѣма да спечели таквази сума отъ продаванието питие, а често се случва, щото самото питие, което се продава, да нѣма стойност 350 лева. За това намирамъ за справедливи оплакванията на питиепродавците противъ разносния патентъ, за удовлетворението на които съмъ на мнѣнне да се уничтожи този патентъ за Българските подданици.

Горѣзложениетъ предложения имамъ честь да представя на благоволението на Ваше Височество и да моля най-покорно утвърдението имъ, чрезъ подписането на тукъ приложението за тѣзи цѣлъ указъ, ако Ваше Височество ги одобрява.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 25 февруарий 1883 година.

Подпись:

Министръ на Финансите Г. Д. Начовичъ.

Разградъ, годишна пенсия въ размѣръ отъ седемстотинъ и двадесетъ лева, започвайки отъ 1 мартъ т. г. и по ст. II тая пенсия се зема отъ суммата, опредѣлена въ текущий бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение за пенсии на престарѣли учители.

По Министерството на Вътрѣшните Дѣла.

ПРИКАЗЪ

№ 9.

Понеже исправляющій длѣжностъта на Силистренски окрѣженъ управител г-нъ Радуловъ презъ времето на изборитъ представители за Народ. Събрание не се е съобразилъ точно съ даденитъ нему отъ Министерството предписания, относително бюлетинитъ на турский язикъ, подавани отъ гласните мусулмани, то за пръвъ пътъ, на основание 48 членъ отъ законътъ за чиновниците, прави му се мърение съ предупреждение обаче, че за по нататъшно неиспълнение заповѣдитъ на Министерството, ще навлече върху си по строго законно наказание.

София, 22 февруарий 1883 год.

Подпись: Министръ на Вътрѣшните Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ПРИКАЗЪ

№ 10.

Размѣняватъ се въ длѣжностите си единъ съ други и. д. околийските началници 1) Русенския Телемакъ Петевъ съ Добричия Коста Павловъ и 2) Силистренския Иванъ Барановъ съ Плевенския Евлогия Божиновъ.

София, 22 февруарий 1883 година.

Подпись: Министръ на Вътрѣшните Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ПРИКАЗЪ

№ 11.

Лукувитския окол. началникъ Теранцевъ на 30-и декември мин. година билъ Ивана Данкова, слуга въ Шипковския ханъ въ гр. Плевенъ. За тази незаконна постѣжка на Теранцева правя му за пръвъ пътъ мърение.

София, 22 февруарий 1883 година.

Подпись: Министръ на Вътрѣшните Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Военното Вѣдомство.

Негово Височество въ София на 9 февруарий 1883 год. изволи да издаде слѣдующий,

ПРИКАЗЪ

№ 14.

Уволнява се въ отпускъ вънъ отъ границата: Отъ Орханийската №. 11 дружива капитанъ Ромискевичъ на 16 днѣ.

Уволнява се отъ служба по прошение: Отъ Тетевенската №. 5 дружина подпоручикъ Паунчевъ.

Исключава се отъ списъците като побѣгналъ: Отъ Габровската №. 18 дружина подпоручикъ Панаотовъ.

Подпись: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 48.

Като земамъ въ внимание, че въ нашата армия се превеждатъ офицери изъ Руските войски, признавамъ за полезно да установя, както за тѣзи офицери тѣ и за българските, по отношение за назначението имъ на длѣжности командири на рота, батарея и сотня, общо правило: предварително да се назначаватъ командуващи, но при това

По Министерството на Просвѣщението.

Съ указъ подъ №. 108 отъ 23 февр. т. г. се поставява: по ст. I отпуска се на бившият инспекторъ на Орханийския учебени окрѣгъ Св. М. Бенчевъ 1200 лева заплата за три мѣсесца отъ дена на закриванието длѣжността ту (1 януари 1883 год.) съгласно чл. 30 отъ закона за чиновниците, и по ст. II тази сума се взема отъ остатките на миналогодишният бюджетъ по Министерството на Просвѣщението отъ § 17 ст. 1.

Съ указъ подъ №. 109 отъ съща дата по ст. I отпуска се на престарѣлия учител Стойко Ивановъ, ж. въ

безъ да се ограничава съ срокове, представлението имъ за утвърждение въ горѣпоменжтѣ длѣжности, съгласно съ приказа по Военното вѣдомство отъ тази година подъ №. 16.

София, 18 февруари 1883 година.

Подписьль: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 49.

Отъ числото на офицеритѣ, които сѫ командириваха въ Императорскитѣ Руски войски, съгласно приказа по Военното вѣдомство отъ миналата година подъ №. 241, поименуванитѣ въ приложения тукъ списъкъ офицери се командироватъ въ офицерскитѣ школи: стрѣлковата, артилерийската и кавалерийската.

София 18 февруари 1883 година.

Подписьль: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

СПИСЪКЪ

на офицеритѣ, които сѫ назначени въ Русските офицерски школи.

Въ стрѣлковата школа: Отъ Видинската №. 10 дружина поручикъ Тодоровъ.

Отъ Силистренската №. 24 дружина поручикъ Диковъ.

Отъ Самоковската №. 4 дружина поручикъ Марчинъ и

Отъ Русчукската №. 23 дружина поручикъ Кръстевъ.

Въ кавалерийската школа: Отъ конния полкъ поручикъ Петруновъ, и

Отъ собственния на Негово Височество конвой подпоручикъ Марковъ.

Въ артилерийската школа: Отъ Софийското артилерийско отдѣление поручикъ Александровъ.

Отъ артилерийския полкъ поручикъ Ряковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 50.

Отъ Императорската Русска служба штабсъ-капитанъ Кульневъ се прикомандирова къмъ Военното училище, до опредѣлението му на служба.

София, 18 февруари 1883 година.

Подписьль: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 51.

При това сѫ обявява описание на формата за чиноветѣ отъ Военното-сѫдебно вѣдомство, утвърдено отъ Негово Височество.

София, 18 февруари 1883 година.

Подписьль: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

ОПИСАНИЕ.

1. Мундиръ: Руски образецъ.

2. Панталони: отъ сивосинъо сукно съ малинови лампаси.

3. Шапка за главния воененъ прокуроръ отъ бѣла агнешка кожа, а за военнитѣ прокурори отъ черна агнешка кожа, безъ султанъ. Дѣното на шапката отъ малиново сукно съ сребаренъ кръстообразенъ галунъ; кръсть среѣренъ.

4. Шапка и портуней: — общия кавказски образецъ.

5. Бѣлгарка: кроежъ, както у офицеритѣ отъ Генералния Штабъ, но съ малинови канти.

Задѣлѣжка: Разрѣшава се да се доносва два-бортния скрутъкъ до 1-ї януари 1884 година.

6. Шарфъ среѣренъ съ кисти.

Подписьль: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Отъ Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла.

ОКРѢЖНО

№ 1065

До г-да окрѣжнитѣ управители.

Отъ много прошения и телеграмми забѣлѣзвамъ, че администрацията въ нѣкои мѣста не зема своевременно мѣрки за запазване личната безопасностъ на населението, което се оплаква, че полицейскитѣ чиновници съвсѣмъ небрѣжно глѣдатъ на най-главната си служебна обязанностъ — ограждане личните и имуществените права на гражданиетѣ. Нѣкои чиновници съвсѣмъ погрѣшно мислятъ, че главната имъ обязанностъ е да преслѣдватъ интереситѣ на една коя да е партия; отъ това тѣ падатъ въ очитѣ на другата партия и губятъ своето значение, като органи на правителството, което еднакво глѣда на всички бѣлгарски граждани. Държавата има една цѣль: уреждането спокойствие и мирно постепенно развитие на правилъ животъ.

Предлагамъ на г-да окрѣжнитѣ управители да иматъ предъ видъ горѣзложенното и да го внушатъ на подвѣдомственитѣ си чиновници, особено на околийскитѣ начаъници.

София, 23 февруари 1883 год.

Министръ, Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Главенъ секретарь Д. Д. Агура.

За началника на отдѣлението Т. Васильовъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОКРѢЖНО

№ 3173

До г-да окрѣжнитѣ управители.

Като се основаха на правото което иматъ, да внасятъ въ Народното Събрание на разглѣдване законопроекти по финансова часть, нѣкои отъ господа народнитѣ представители изработиха единъ законопроектъ за тѣржищата, цѣльта на който бѣше отмѣнението на закона отъ 5-ий декември 1880 год. по сѫщия предметъ. Тоя законопроектъ се прие отъ Народното Събрание, той се утвърди отъ Негово Височество Княза и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 15-ий февруари, №. 17.

При испълнение обязанността, която имате, да обнародвате казания законъ въ вашия окрѣгъ, моля ви, да привлечете вниманието на населението къмъ правата, които той дава на общинитѣ и да го насырчите, да се ползува по-скоро отъ тия права.

Тия права сѫ: *возможността за всѣка община да основе въ своятѣ предѣли тѣржища и да се ползува отъ него-вимѣ доходи за посрѣщане общинскитѣ си нужди.* Тѣржищата сѫ едно отъ най-дѣйствителнитѣ срѣдства за продиганието индустріята и тѣрговията, за това и азъ сматрамъ като една отъ първите ваши обязанности, да убѣдите населението въ вашия окрѣгъ, да основе такова тѣржище поне въ по-главнитѣ центрове на окрѣга ви.

Главниятъ поминъкъ на Бѣлгарския народъ е земедѣлието и скотоводството; мануфактурната и фабричната индустрии ще се развиятъ у насъ само ако се даде силенъ потикъ на скотоводството и земедѣлието. Учреждението на тѣржища за продаване добитъкъ и на обори, за продаване храна, ще способствува твърдѣ много за подиганието на тѣрговията и за изнасянието въ странство на мѣстнитѣ тия произведения. За това правителството на Негово Височество очаква отъ вашата дѣятельност най-благотворнитѣ послѣдствия отъ турянитето въ дѣйствие закона за тѣржищата.

Въ сѫщото врѣме привличамъ вниманието ви върху чл. 9-ий отъ тоя законъ. Слѣдъ издаванието закона отъ 5-ий декември 1880 год. едни отъ окрѣзитѣ не израсходваха сумитѣ, които се бѣха получили отъ тѣхнитѣ пазари, но ги оставиха на хранение въ окрѣжнитѣ ковчежничества; други окрѣзи, напротивъ, употребиха доходитѣ си отъ пазаритѣ за построяване болници, за поддържане

окръжни училища или пансиони и проч. По всяка въроятност, общините които ще получават за напредъ доходитъ отъ тържищата, ще се погрижатъ за учрежденията, които сѫ били издигнати отъ приходите на пазарите и нѣма да ги оставятъ да пропаднатъ. Въ всякий случай обаче, азъ привличамъ вниманието ви върху казания чл. 9-й отъ закона и ви моля да бдите тщательно за неговото точно испълнение, ако има такива случаи въ вашния окръгъ.

София, 22 февруари 1883 год.

Министъръ: Г. Д. Начовичъ.

Главенъ Секретарь: Д. Поппovъ.

Началникъ на отдѣлението: Г. П. Шойлековъ.

ОКРЪЖНО.

До г-да окръжните управители.

Закона за отчетността по бюджета се обнародва въ брой 13-й на „Дъжавенъ Вѣстникъ“ отъ 5-й февруари 1883, следъ като получи Височайшето утвърдение. Ваша длъжност е сега да привлечете вниманието на всичките отчетници въ повърнения вами окръгъ къмъ този законъ и да ги заставите да го испълняватъ точно всяки въ своя окръгъ на дѣйствия.

Казания законъ е самъ по себе си ясенъ и не се нуждае отъ тълкувания, доволно е човѣкъ да го прочете съ внимание, за да разбере какви задължения той налага на отчетниците въ Княжеството. За това и се задоволявамъ да обръна вниманието ви само къмъ нѣкои по-важни точки отъ него.

Четиритъ първи глави отъ този законъ опредѣлятъ обязанностите на централното управление по всичко щото се отнася до съставянието на бюджета и неговото разглѣдане въ Народното Събрание. Съ петата глава започва опредѣлението обязанностите на отчетниците окръжни, околийски ковчежници и проч.

Чл. 26-й опредѣля начините, по които се допълнятъ недостигналите кредити, сирѣчъ, чрезъ указъ за пренасяне; чл. 27-й опредѣля формалностите, които трѣба да се испълнятъ преди съставянието на указъ за пренасянието, формалности, за които трѣба да се спомѣнава въ сѫщия указъ; чл. 28-й опредѣля способа за пренасяне кредити отъ една глава въ друга; чл. 29-й и 30-й опредѣлятъ начина, по който се престъпватъ границите на кредитите, отпуснати отъ Нар. Събрание по бюджета.

Привличамъ теже сериозното ваше внимание на чл. чл. 31-й, 32-й, 33-й и 34-й за испълнението на които отчетниците сѫ длъжни да бдятъ тщательно.

Чл. 38-й отъ глава VI предвижда изработването на правила относително до документите, които кредиторите трѣба да представляватъ когато искатъ да имъ се заплати нѣкоя тѣмъ длъжима отъ съкровището сума. До изработването на тия правила ковчежничествата ще вардятъ днешния редъ. Обръщамъ сериозното ви внимание особено върху последующите отъ 39-й до 48-й членове, които опредѣлятъ условията на публичните търгове.

Чл. 52-й отъ глава VII на закона говори за оправдателните документи, които трѣба да придръжаватъ разносните заповѣди или паричните искания. Тия документи сѫ различни, съгласно съ естеството на платежа, който се иска, и тѣ се опредѣлятъ по-долу въ чл. 54-й. Определенията на чл. 53-й утвърдяватъ и узаконяватъ реда, който се е слѣдалъ до сега.

Необходимо е да привлечете сериозно внимание на отчетниците върху глава VIII отъ закона за отчетността и особено върху чл. 56-й отъ тая глава. Често сѫ се подигали оплаквания, че нѣкои отъ ковчежниците отказвали да исплащатъ паричните искания безъ всяка причина и само съ цѣль да мѫчатъ кредиторите.

За напредъ никой платежъ не ще може да се откаже безъ да се обяви писмено отъ страна на ковчежника за причината на отказа, и, разбира се, ако тая причина се укаже неоснована, виновниятъ ще се тегли подъ отговорност.

Не по-малко важни сѫ последующите 57-й до 61-й членъ отъ сѫщия законъ, и особено последниятъ, който се касае повече до канцелярията на учрежденията.

Тоя новъ законъ като опредѣля точно отговорността на всички по отчетността въ страната, спомага за въвеждане редъ въ смѣтките на Дъжавата и запазва отчетниците отъ всичките нареќания. За това ви предлагамъ да слѣдите за неговото строго испълнение въ повърнения вами окръгъ.

София, 24 февруари 1883 година.

Министъръ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

Главенъ секретарь: Д. Поппovъ.

За началникъ на отдѣлението: И. Наумовъ.

Отъ Министерството на Правосѫдието.

ОКРЪЖНО

№ 364.

До Г-да предсѣдателите на сѫдилищата, прокурорите и мировите сѫдии.

Определение № 19

Г. София, 25 септември 1882 година.

Върховниятъ Кассационенъ Сѫдъ въ общето си събрание на двадесетъ и петий септември хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: предсѣдателъ Порфирий Х. Стаматовъ, подпредсѣдателъ, Христо Д. Шавловъ, членове: Василий И. Диамандиевъ и Иванъ Кассабовъ, при секретаръ Найденъ Л. Беневъ и въ присѫтствието на помощникъ прокурора Антоний Т. Теохаровъ слуша: господинъ Министъ на Правосѫдието съ писмото си отъ 27 августъ 1882 год. №. 3246 на основание 55 чл. втората половина отъ сѫдоустройството, предлага на Върховниятъ Кассационенъ Сѫдъ, за разрешение слѣдующите три въпроси: 1). По дѣла, които се разглеждатъ съ сѫдебни засѣдатели, ако се не явятъ единъ или двама отъ повиканите шестъ за да се образува съставъ на сѫда, може ли да се пристъпи къмъ изборъ по жребие отъ явившите се четири или петима; 2). Ако отъ шестимата повикани на редъ засѣдатели, нѣкой отсѫтствува, а други отведени и останатъ само трима, могатъ ли да влезатъ тия трима на право и да се образува изискани съставъ, и 3). По главни дѣла предадени отъ прокурора съ заключение за прекратяване и по несъгласието на окръжниятъ сѫдъ да прекрати дѣлото върху привлечениетъ подъ слѣдствие лица, сѫщото ли отдѣление на окръжниятъ сѫдъ да разглѣда и рѣши подобни дѣла, и кой трѣба да поддържа опредѣлението на апелативния Сѫдъ.

Като изслуша заключението на помощникъ прокурора, Върховниятъ Кассационенъ Сѫдъ взе въ съображение: по първия и втория въпросъ; Споредъ 44 и 46 чл. отъ сѫдоустройството, отъ избраните 24 сѫдебни засѣдатели се привикватъ въ сѫдилището за да образуватъ съставъ на сѫда, за разрешение на главни дѣла съ участието на сѫдебни засѣдатели, по шестъ сѫдебни засѣдатели на всѣки три мѣсеца. Споредъ 20 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Сѫд. Правила, изисква се за разрешение на подобни дѣла, освѣнъ четири сѫдии, да бѫдатъ трима сѫдебни засѣдатели. Законътъ дава право на участниците въ дѣлото да отстраняватъ сѫдебни засѣдатели, да ги отвеждатъ на сѫщите основания и причини, както и сѫдиите (717 ст. Вр. Сѫд. Правила и 20 чл. допълнение къмъ Вр. Сѫд. Правила). Отъ повиканите шестъ сѫдебни засѣдатели нѣкои могатъ да се не явятъ по извинителни, благословни причини (615 ст. Вр. Сѫд. Правила.) Законътъ не може да ги задължи да се явятъ при обстоятелствата, изложени въ 615 ст. отъ Вр. Сѫд. Правила, а отъ друга стърна никѫдѣ въ закона не е казано, че дѣлата трѣба да се отлагатъ за другата идуща сесия, ако не се явятъ всичките сѫдебни засѣдатели. Естествено е, че ако се явятъ повече отъ три-шестъ, петъ и даже четири, то за да се устрани произвольть въ избирането на сѫдебните засѣдатели, трѣба да се избиратъ по жребий. Най-сетне ако останатъ само три, слѣдъ отводътъ и неявяване на нѣкой отъ повиканите, тѣзи трима взематъ участие въ разрешение на дѣлото, безъ, разумѣва се, да става жребий. Само когато останатъ двама отъ сѫдебните засѣдатели не може да стане сѫдебно засѣдане по подобни дѣла, съгласно съ буквалния смисълъ на 20 чл. отъ допълн. къмъ Вр. Сѫд. Правила. По третия въпросъ: Въ случаи показанъ въ 16 чл. отъ допълн. къмъ Вр. Сѫд. Правила, окръжниятъ сѫдъ, при несъгласието си съ мнѣнието на прокурора да се прекрати дѣлото върху привлечениетъ къмъ слѣдствие лица не се произнася, не разрѣшава въпроса по сѫщество на обвинението, въпроса за виновността, а само въпроса за прекращение на дѣлото представлява на разрешение отъ апелативния сѫдъ по гражданското отдѣление. Освѣнъ туй окръжния сѫдъ въ тѣзи случаи основава опредѣлението си само на писменното производство, а пакъ присѫдата се постановява слѣдъ като въ устното и публичното сѫдебно засѣдане въ присѫтствие на подсѫдимите се провѣрятъ всичките данни, констатирани при предварително изслѣдване. Ако прокурорътъ при апелативния сѫдъ който ще дава заключението въ случай, показанъ въ 16 чл. отъ допълн. къмъ Вр. Сѫд. Правила, ще забѣлѣжи, че заключението на прокурора при окръжния сѫдъ или помощника му е безосновано, а отъ друга стърна всѣки прокуроръ дава заключението по сѫщето

ството на дѣлoto единствено на основание на своето убѣждение (52 чл. сѫдоустройството), то той е въ правото си, може да възложи испълнението на обязанностите на обвинителя на нѣкое друго отъ подчиненитѣ нему лица отъ прокурорский назоръ или въ важнитѣ случаи, да вземе самъ тѣзи обязанности, безъ обаче да иска, щото мѣстния прокуроръ да поддържи обвинението въпреки убѣждението си (539 ст. отъ Русското угловно сѫдопроизводство.)

Рѣководимъ отъ горѣзложеното Върховния Кассационенъ Съдъ признава: 1). Жребий става въ всѣкий случай за образование съставътъ на сѫда, ако слѣдъ отводътъ и неявянието на нѣкой отъ привиканитѣ сѫдебни засѣдатели, останжатъ повече отъ трима. Сѫдебното засѣданіе трѣба да стане, ако слѣдъ отводътъ или неявянието на нѣкой сѫдебни засѣдатели, останжатъ трима, съ други думи, останалитѣ трима могатъ да образуватъ съставъ на сѫда. 2) Сѫщето отдѣление на сѫда, или по правилно, сѫщиятъ съставъ на сѫда, който не е билъ на мнѣніе да се прекрати дѣлото, предложено отъ прокурора (16 чл. отъ допълн. къмъ Вр. Съд. Правила) за прекращение, може да разглѣда и рѣши дѣлото по сѫществото на обвинението въ сѫдебното засѣданіе. 3) прокурорътъ при аппелативния сѫдъ, въ подобни случаи, може или да възложи обязанностите на обвинителя на нѣкое друго лице отъ подчиненитѣ нему прокурори при окрѣжния сѫдъ или помощниците имъ или да вземе тѣзи обязанности самъ; въ важни случаи, при отсѫтствието на такова распорѣжданіе, прокурорътъ при окрѣжния сѫдъ е свободенъ да вземе обязанностите на обвинителя върху си, или да ги възложи на помощника си. Заради туй Върховният Кассационенъ Съдъ опредѣля: станалото разясненіе, за да се опубликува за общо свѣдѣніе, да се съобщи господину Министру на Правосѫдието, като му се препрати преписъ отъ опредѣленіето.

На първообразното подписали: предсѣдателъ П. Х. Стаматовъ, подпредсѣдателъ Х. Д. Павловъ членове: В. И. Диамандиевъ и И. Кассабовъ, приподписалъ секретарь Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховният Кассационенъ Съдъ се съобщава за свѣдѣніе и рѣководство на Г. г. предсѣдателите на сѫдиищата, прокурорите и мировите сѫдии.

Министъръ: Д. Грековъ.

И. Д. Главенъ Секретарь: Д. Михайловъ.
Началникъ на Отдѣлението: П. П. Карапетровъ.

По Санитарната Часть.

ПРИКАЗЪ

№. 5.

Медицинският съвѣтъ въ засѣданіето си на 27-и януари т. г., като изслуша рапортътъ отъ Силистренското градско общ. управление отъ 12-и сѫщият януарий подъ №. 63, съ който градското управление изразява своята благодарностъ къмъ градския си лѣкаръ Д-ръ З. Ж. Драгановъ предъ Генералъ-Инспекторътъ по Санитарната часть за неговата (на Д-ръ Драганова) неуморима дѣятелностъ, легкостъ и готовностъ при испълнение въобще на санитарнитѣ си длѣжности, и като взе предъ видъ приложението при тозъ рапортъ отношение отъ Силистренското III-класно правителствено училище отъ 8 януарий т. г. подъ №. 5, съ което г-нъ директорътъ на училището изразява сѫщо благодарностъ Д-ру Драганову за редовното надзоряване отъ тоя послѣдний училището въ здравословно отношение,

Рѣши: да се изрази Д-ру Драганову благодарностъ отъ страна на Медицинският съвѣтъ съ приказъ по Санитарната часть.

София, 8 февруари 1883 година.

Генералъ-Инспекторъ по Санитарната часть
Лейбъ-Медикъ Д-ръ Грифъмъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Софийский градский кметъ.

ПРИКАЗЪ

18.

Отъ рапорта на Софийското училищно настоятелство отъ 18 истек. мѣсецъ януарий, подъ №. 195, намирамъ:

1. Че народнитѣ градски училища се посѣщаватъ често отъ ученици съ различни болести, външни и вътрѣшни, много пакти прилѣпчиви и

2. Че сѫщите училища страдатъ и отъ други недостатъци въ хигиеническо отношение.

Предъ видъ на горѣзложенитѣ и на основание чл. 32 и 33 буква м отъ закона за общинитѣ и за градското управление,

Постановявамъ:

I. Общинските лѣкари се задължаватъ да посѣтяватъ, всѣкой въ частитѣ на града, които завѣдува, народните училища въ Столицата, отъ двата пола, на 1 и 15 число на всѣкий мѣсецъ, на 2 часа слѣдъ пладнѣ. Ако се случи да бѫдатъ тия дни празници, посѣтяванието да се прави въ слѣдующите веднага присѫтственни дни. Ако числото на училищата отъ частитѣ на града, които нагледва всѣкой единъ отъ лѣкарите, бѫде неравно, тия посѣтявания да бѫдатъ раздѣлени по между двата лѣкари равномѣрно.

II. Санитарните посѣтявания ще иматъ за цѣль:

a) да констатиратъ състоянието на здравието на учениците и да улесняватъ медицинското гледане на по-слѣдните, като г-да лѣкарите ще бѫдатъ длѣжни да издаватъ писменни наставления за лѣкуванietо болеститѣ, които наставления учениците ще връжчаватъ на родители си;

b) да откриватъ недостатъците на училищата въ хигиеническо отношение и да ги отстраняватъ.

III. Училищните наставители се задължаватъ да се стараятъ и да узнаятъ за връжчението на родители на наставленията за лѣкуванietо болестта имъ и за испълнението на тия наставления. За бѣдните ученици ще правятъ представления да имъ се отпускатъ лѣкарствата по рецептите на г-да лѣкарите безплатно, ако въ бюджетите на настоятелствата нѣма предвидени за това сумми и

IV. За резултата отъ всѣко санитарно посѣтяване на народните градски училища въ Столицата, г-да градските лѣкари ще донасятъ веднага на общинското управление.

София, 25 февруари 1883 година.

Кметъ: Хаджиеновъ.

Отъ Софийский болниченъ съвѣтъ.

Нѣмско Израилско женското дружество „спомаганіе“ въ София съ писмо отъ 26 миниалий януарий подари сто лева да се раздаджатъ на най бѣдните болни, които се намиратъ на лѣчение въ Соф. болница. Болничния съвѣтъ счита за своя приятна длѣжностъ да поблагодори отъ името на болните казанното дружество за неговото благодѣяніе.

Предсѣдателъ: Д-ръ Бадель.

За Секретарь: В. Чавдаровъ.

(1—207)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаній честь имамъ да извѣстя на публиката, че отъ 10 марта 1883 година се отваря добитъченъ търгъ въ г. Бѣла (Русенско окрѣжие), който ще става въ всѣка недѣля отъ пладнѣ до пондѣлникъ до пладнѣ.

Кметъ: Иванъ Поповъ.

1—(164)—3

Славянска бесѣда въ София.

ОБЯВЛЕНИЕ

Въ сѫбота на 5 тек. марта ще стане въ мѣстностите на бесѣдата тегление на облигациите, къмъ което се призоваватъ г-да членове и притѣжатели на облигациите.

Настоятелството.

Видинска митрополия.

ПРИЗОВКА

Приглашаватъсе Андрей Ивановъ македонецъ и Тома Стояновъ, първи жителъ Виденский, отъ петъ години съ неизвѣстно мѣсто-жителство, а послѣдният отъ селото Рабишъ (Бѣлоградчишка околия) отъ четири години съ неизвѣстно мѣсто-жителство, да се явятъ въ продължение на единъ мѣсецъ въ подвѣдомствената ми митрополия за разглѣждане дѣла съ сѫпрѣгътѣ имъ Елена Николова изъ г. Видинъ и Камена Юнова изъ селото Рабишъ. Въ противенъ случай, ако се не явятъ въ определенъ срокъ, ще се дадѣтъ на послѣдни тѣ законнитѣ раставки.

Видинъ, 21 февруари 1883 година.

† Митрополитъ Антимъ.

1—(234)—3

Софийско горадско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 315.

Софийското горадско общинско управление като обявява сътова, че съгласно чл. 16 отъ правилника за домашните слуги въ столицата обнародванъ въ „Държавенъ Въстникъ“ брой 11 н. г. то е открило вече „писалище“ за надзоръ върху слугите обръща вниманието на господарите и слугите за точното испълнение на чл. чл. 17, 18 и 22 отъ казанийте правилници, т. е. господарите да неприематъ слуги безъ служебна книжка, отъ открыто писалище при общинското управление.

София, 20 февруари 1883 година.

И. д. I Помощ. Кмета: Гр. Т. Гладиевъ.

3—(212)—3

Помощ. секретаря Ст. Георгиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 357.

Софийското горадско общинско управление обявява за знание на публиката, че на 8 идущий м-цъ марта т. г. въ помъщението му ще става публиченъ акционенъ търгъ за отдаване на предприемачъ ископаванието на хендеекъ около новото пазарно място на Орханийския път задъ артилерийските казарми, съ дължина около 1000 метра.

Търгътъ ще се произвежда съ явно малонаддаване по 2 часа следъ пладнѣ.

Отъ конкурентите ще се иска предварително депозитъ по 50 лева. По подробните условия и чертежи на хендеека могатъ да се видятъ въ техническото отдѣление на управлението.

София, 24 февруари 1883 година.

И. д. I помошникъ Кмета: Гр. Гладиевъ.

Помощникъ секретаръ Ст. Георгиевъ.

2—(155)—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 358.

Обявява се съ настоящето за знание на публиката, че на 9-и идущий мѣсецъ марта въ помъщението на Софийското горадско общинско управление, ще стане публиченъ акционенъ търгъ за отдаване на предприемачъ ископаванието на единъ хендеекъ въ новите градски гробища, до около 250 метра дължина.

Търгътъ ще се произведе съ явно малонаддаване по 2 часа следъ пладнѣ.

Отъ конкурентите ще се иска предварително депозитъ по 50 лева.

По подробните условия и чертежи на хендеека могатъ да се видятъ въ техническото отдѣление на управлението.

София, 24 февруари 1883 година.

И. д. I помошникъ Кмета: Гр. Гладиевъ.

Помощникъ секретаръ Ст. Георгиевъ.

2—(156)—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 371.

Въ четвъртъкъ, на 10 идущий м-цъ марта на 2 часа следъ пладнѣ, въ помъщението на Софийското горадско общинско управление ще се открие търгъ за отдаване на предприемачъ, съ публично явно намалявание, терасмента на Александровската градска градина.

Отъ Г. г. конкурентите ще се иска предварително депозитъ отъ хилядо (1000) лева.

По подробните условия и плана могатъ да се видятъ въ техническото отдѣление при общинското управление, отъ 1 идущий м. марта; всѣкои денъ отъ 10 до 12 и отъ 2 до 4 часа прѣдъ и послѣ паднѣ.

София, 25 февруари 1883 година.

И. д. I помошникъ Кмета: Гр. Гладиевъ.

Помощникъ секретаръ Ст. Георгиевъ.

2—(157)—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 375.

На 11 идущий м. марта, на 2 часа следъ пладнѣ, въ помъщението на Софийското горадско общинско управление ще се открие търгъ за отдаване на предприемачъ, съ явно публично намалявание, заграждането на Александровската градска градина.

Отъ Г. г. конкурентите ще се иска предварително депозитъ отъ 1000 лева.

По подробните условия можатъ да се видятъ въ техническото отдѣление при общинското управление, всѣкои денъ, отъ 1 идущий м. марта отъ 10 до 12 и отъ 2 до 4 часа прѣдъ и послѣ паднѣ.

Обявява се за знание на интересуващи се.

София, 26 февруари 1883 година.

И. д. I помошникъ Кмета: Гр. Гладиевъ.

Помощникъ секретаръ Ст. Георгиевъ.

2—(158)—2

Отъ Министерството на Общите Сгради.

ИЗВѢСТИЕ

№ 1.

На 12 марта т. г. частъ по 2 въ канцеларията на Софийски окръженъ съвѣтъ ще стане публиченъ търгъ за доставянието изработванието и полаганието на 571 куб. метра Ташкесенски дѣланъ камъкъ и 10 парчета Мърчаевски, нужни за постройката на Софийската I-во класна болница.

Стойността на цѣлата работа е: 15816 лева 73 стотинки.

Исканиятъ залогъ е: 790 лева.

Конкурентите трѣбва да представятъ предложениета си въ запечатани пликове, и по приетий образецъ, съгласно съ закона за търговетъ, обнародванъ въ броеве 3, 4 и 5 на „Държ. Въстникъ.“

Условията на търга могатъ да се видятъ въ канцеларията на управляющия постройката на Софийската I-во класна болница, въ помъщението на бившето строително отдѣление.

2—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 653.

Софийски окръжниятъ управителъ съвѣтъ извѣстява на интересуващи се, че на 20 идущий мартъ, въ канцеларията на сѫщия съвѣтъ, ще се произведатъ публични търгове, за отдаванието подъ наемъ всички правителствени пабища и сѣнокоси, находящи се въ Софийското окръжие заедно съ присъединеното Трънско окръжие.

Търговетъ почновать на означений денъ и се свършватъ на 21 сѫщия до 3 часътъ включително.

София, 23 февруари 1883 година.

Предсѣдатѣль: С. П. Величковъ.

Секретарь: Г. В. Райновъ.

2—(239)—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 226.

Силлистренското горадско общинско управление на основание журналното си постановление подъ №. 9 отъ 14 того, че има да обяви за всесобщо знание че то откри малонаддавателъ търгъ за устройството на тротоарите и шоссетата въ града; материалъ за направата ще се отпуска отъ управлението. За това които господа жалаятъ да зематъ участие въ малонаддаванията могатъ всѣкой денъ отъ днес до 15 априли да се явяватъ въ канцеларията му съ исключение на недѣлни и празнични дни; окончателното прѣдаване ще стане на 15 априли; малонаддаванията ще се записватъ за единъ кватратенъ метръ.

И. д. горадски общински Кметъ: Г. А. Чолаковъ.

Секретарь: Ю. Р. Икономовъ.

2—(151)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 64.

Съгласно журналното постановление на Орѣховското общинско управление отъ 23 февруари 1883 год. подъ №. 5, послѣдвано отъ отношението на г-на Раховски околийски началиникъ подъ №. 538, това сѫщето чрезъ настоящето си че има да обяви на всички онния интересуващи се лица щото отъ днес 23 февруари 1883 год. до 15 идущий мартъ 1883 год. въ който денъ ще стане конечното възлагане, ще държи лицензия относително отдаванието подъ наемъ за тази година градското право подъ название: 1) кантарие; 2) клане добитъкъ, (канъ парасъ); 3) продаж-бата на добитъка (интизапа), 4) бачъ, и 5) превозътъ на Дунава. Горното като се съобщава за знание прѣдизвѣстява се и още, щото всички формалности като, условия и прочее, по въпросните прѣдмети се нахождатъ въ канцеларията на повѣренното ми управление, гдѣто всякой може да ги види всѣки денъ до гдѣто трае въпросната лицензия въ слѣдующите часове: сутренъ отъ часътъ 8 до 12 и отъ 2 до 4 по европейски, освенъ неприсътвенните дни.

Орѣхово, 23 февруари 1883 година.

За Кметъ: П. Станковъ.

Секретарь: Юранъ Ангеловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Долоподписаный имамъ честь да извѣстя на публиката, че съмъ отворилъ

АДВОКАТСКО ПИСАЛИЩЕ.

въ дома мътъ на братия Х. Янкови, улица съборна; и се натоварвамъ съ всякакъвъ родъ процеси за разглѣдване прѣдъ сѫдилищата въ София.

За консултации ще приемамъ отъ 3 до 5 часа подиръ пладнѣ.

Д-ръ Я. Геровъ.

3—(60)—6